

Ch ng 15

Đa i m hóa b ng c ch n t i Ng ng Bích Trì trong v ng ph . Ng ng Bích Trì là m t su i n c nóng thiên nhiên, n m c nh s n núi trong v n L ng Thúy. C su i c bao ph m t làn s ng mù tr ng huy n o, c cây hoa lá xanh t i nh ang chìm trong tiên gi i v y.

Khi Mi Lâm nhìn th y nh ng bông hoa v n không thu c v mùa này, b t giác ng ngàng trong giây lát, o n d u dàng m m c i. M Dung C nh Hòa t M c Dã L c Mai lên chi c gh c nh su i, úng lúc ng d y nhìn th y, trong lòng t nhiên c m th y v a chua xót v a d u êm, t trách mình sao không s m a nàng n ây.

ây c ng coi là c ng m c nh hoa xuân Kinh B c r i. Mi Lâm khoan khoái, tâm tr ng c ng t t lên nhi u. Nàng nhìn vào m t M Dung C nh Hòa, c i nói: “N i này k ra c ng r t tuy t!”

ây là l n u tiên k t khi hai ng i r i kh i thôn Lão Oa T nàng nói chuy n v i h n. M Dung C nh Hòa có ôi chút kinh ng c, tim p r n ràng ng th i c ng c m th y có i u gì ó b t an, nh ng ôi m t sáng b t giáctr nên d u dàng âu y m. H n nh l i nh ng l i c n nh n c a nàng ngày tr c, c gi ng hát vui v khàn khàn ó, d ng nh ã là nh ng chuy n t r t lâu r i, lâu n n i h n g n nh quên m t r ng gi ng nói y c ng ã t ng an i h n v t qua bao kh ng ho ng, lo l ng, cho h n thêm ni m tin và s c m nh.

“Nàng thích nh v y thì...” H n ti p l i, nh ng c n a ch ng thì d ng l i.

“M Dung V ng gia, tuy nói r ng có th góp chút s c m n c u V ng phi c a ngài là vinh d c a dân n , nh ng dân n v n có i u b n kho n, n u nh không gi i quy t e r ng không th toàn tâm toàn ý c u V ng phi c.” Mi Lâm cúi th p u, cung kính nói. Tuy r ng ã quy t nh ch m d t m i chuy n, nh ng khi nói n hai ch “V ng phi” ó, nàng v n c m th y ng lòng.

M Dung C nh Hòa s c m t h i khác, ch c m th y nh ng x ng hô V ng gia, V ng phi c nói ra t mi ng nàng r t khó nghe. N c c i là ng khí c a nàng l i không h có ý châm ch c mà r t cung kính l phép, khi n h n mu n phát ti t c ng không bi t l y gì làm c .

“Mu n gì nói th ng ra i, không c n thi t ph i h c ng i khác nói vòng nói vo nh v y.” H n kìm nén nh ng khó ch u trong lòng xu ng, c i nh t nói, ánh m t l nh lũng.

Mi Lâm m m c i, ôi m t ch m chú nhìn m t t bên d i, c ý nh không nh n ra h n ang ph t lòng, “V y thì dân n không khách sáo n a.” M i l n nói

n hai t “dân n ”, nàng u c ý nh n m nh, nh mu n nói v i h n c ng là nói v i b n thân mình, nàng ã t do, không còn liên quan n b t k ai n a.

“Dân n b c phúc, không dám liên l y n t ng công Thanh Y n, vì v y mong V ng gia thay m t dân n yêu c u t ng công Thanh Y n vi t m t b c h u th .” Nàng c ng t ng ngh s s ng cùng Thanh Y n n cu i i, nh ng t khi phát hi n ra trái tim Thanh Y n ã có n i g i g m nàng c ng d p t t ngay ý ngh ó, âu n phi n l y ng i khác.

M Dung C nh Hòa h i ng ngàng, sau ó không tìm ch c m m c i, l p t c quy t oán ng ý. H n cho Thanh Y n c i nàng v n là gi nàng l i c nh mình, ng th i nh c y vào Thanh Y n nàng không b L c Mai c hi p, l i có th gi i tr s lo l ng c a L c Mai v i mình. Không ng r ng sau khi nàng tr thành thê t c a ng i ta, h n l i là ng i u tiên không ch u ng c. ng th i nh ng s vì c ã x y ra c ng ch ng mình m i quan h ó qu th t không th ràng bu c n i nàng. N u ã nh v y, nàng ch ng a ra ý ki n mu n h y b quan h phu thê v i Thanh Y n, h n ng nhiên s vui v nh n l i.

Th nh ng tâm tr ng h n v n ch a hoàn toàn ph n ch n thì l i b nh ng l i nói ti p theo c a nàng đim xu ng.

“T nay v sau, V ng gia không c l y b t k lý do hay th o n nào sai khi n dân n n a. Không g p v n là t t nh t.” Câu nói phía sau, gi ng Mi Lâm r t nh , nàng s M Dung C nh Hòa t c gi n. Ý c a nàng là, n u nh ch ng còn s ng c bao lâu n a thì thôi, nh ng n u i Vu có th c u cái m ng nh c a nàng thì ng nhiên không nên liên quan gì n h n n a, ai bi t c l n sau h n l i g p ph i chuy n k quái gì, nàng có n tr m cái m ng c ng không cho h n dùng h t l n này n l n khác.

M Dung C nh Hòa v n r t linh m n, ng nhiên nghe rõ t ng câu t ng l i c a Mi Lâm. H n là ng i tâm cao khí ng o, tr c ây vì mu n b o v nàng mà t ng có sát ý v i M c Dã L c Mai, ng i ã t ng c u m ng mình. i u này v n ã khi n h n r t phi n mu n, lúc này l i nghe th y thì ra nàng không nh hung h n nh h n nh hung nàng, mu n tri t c t t m i quan h gi a hai ng i, l ng ng c h n có c m giác ph n n l n u t c. Xu ng n c, ng ngh a là ph i c i y ph c. C i y ph c... h n t c gi n li c m t nhìn sang Mi Lâm, t v không ng ý nói: “Có th m c chi c áo m ng c không?” Cho dù có th nào i n a c ng không mu n c th c a nàng b ng i khác nhìn th y.

i Vu g t u ng ý.

Th là M Dung C nh Hòa kéo l y Mi Lâm, đ n n ch thay qu n áo, l y ra m t b màu xanh dày đ n c a mình cho nàng.

“C i y ph c ra!” H n c m b qu n áo ó ti n l i g n Mi Lâm, nhìn th y n àng v n có ý do đ c ng không mu n nhi u l i, a tay ra tháo ai l ng cho n àng, ti p ó là l t chi c áo ngoài xu ng.

“Này, này... Chàng... Chàng ra ngoài tr c i... Ta t thay c.” Mi Lâm lúc này m i nh n ra i Vu nói ng i xu ng n c là mình ch không ph i M Dung C nh Hòa, ch là không hi u t i sao l i nói v i h n. Nh ng lúc này n àng c ng không ngh c nhi u n a, n àng còn ph i v a né tránh bàn tay nhanh tho n tho t kia, v a phi n não u i h n i. Ng i này th t úng là, rõ ràng v a m i đ n m t xong, bậy gi l i v n nh v y.

M Dung C nh Hòa c i, “Nàng g y n n i s âu c ng th y x ng, ai thèm nhìn ch .” Nói là nói v y, nh ng khi tay vô tình ch m ph i n i m m m i c a n àng h n v n b t giác n, song r t nhanh l i t ra nh không có chuy n gì, khoác h qu n áo lên ng i n àng r i thúc gi c m t câu nhanh lên, o n b ra ngoài.

Mi Lâm n m l i b qu n áo ang t t tr t xu ng, b t giác a lên m i ng i. Tuy r ng y ph c v a s ch v a m i nh ng n àng v n ng i th y m t mùi h ng c tr ng c ang i ó.

Th dài, n àng đ n c m th y mình đ ng nh ang b giam c m trong m t t m l i l n, b t lu n có quy t tâm th nào c ng không th thoát ra kh i.

B y ph c ó m m m i tr n bóng m c trên ng i r t tho i mái, nh ng c may theo thân hình c a M Dung C nh Hòa nên quá dài quá r ng i v i Mi Lâm, tr c giác th y ch nào c ng tr ng tr i, không c t nhiên.

Lúc i ra ngoài, i Vu c ng ch ng có bi u hi n gì, còn M Dung C nh Hòa thì ng c l i. H n ti n n kéo n àng sang m t bên, ng ch n tr c m t n àng, c i nh ng nút th t trên qu n áo ra r i l i th t ch t l i m t cách kín áo, sau ó m i nút l i dây ai cho n àng.

ng tác c a h n quá nhanh, Mi Lâm không k p ph n ng l i, dây ai u b gi i, ch ành ng im m c cho h n th t, t t nh t không nên gây xích mích v i h n vào th i i m nh th này, ng i thi t thời ch c ch n v n là n àng. Ch là nhìn khuôn m t l nh l ùng nghiêm kh c c anam nhân ó, không hi u h n ngh gì mà l i không chút ng ng ngừng nh v y, ng i này không còn coi mình là ng i ngoài sao?

M Dung C nh Hòa nhìn k kh p m t l t th y u kín áo c r i m i yên tâm tránh ra, làm ra v nh h n v a giúp n àng ph i b i bám trên y ph c v y.

Mi Lâm tr n t nh ng nguyên t i ch , sau ó m i h ng h ti n g n l i phía i Vu. N àng bi t n u nh mình so o v i h n thì k t qu c ng ch ng t t gì.

i Vu m m c i, a tay lên, không rõ ng tác c th là gì, ch bi t là loáng m t cái nh ng c ng c ban nãy t trong lòng bàn tay h n t ng m i t ng m i c m th ng vào v trí m y huy t o trên ng i Mi Lâm, tan bi n không th y âu c . Mi Lâm m h ngã xu ng nh ng c M Dung C nh Hòa ng bên d i ch y l i l y.

Có m t mùi h ng thanh m t c th nà ng t a ra, M Dung C nh Hòa th y l nh cú i th p xu ng ng i xem là

“Không c!” i Vu lên ti ng ng n l i, “Ta ã dùng thanh khí c a c làm Quân T c th c t nh, n u ng i ng i ph i r t d b trúng c.” M Dung C nh Hòa ng ngàng giây lát, nhìn khuôn m t thon nh trong lòng mình, tim p m nh h n, h i: “N u nh c truy n qua c th ta, thì nà ng có t t h n không?” Nói gì thì nói h n c ng h u d ng h n cô gái ng c này, cho dù có nguy hi m gì c ng thông minh ng phó.

Mi Lâm gi t mình, không kìm c m ng m t câu: “Chàng ng c à?” Nà ng không th ng y, ch bi t t c gi n l m h n.

M Dung C nh Hòa t trên cao nhìn xu ng, v n v m t b c mình xem nà ng, sau ó ng c lên nhìn i Vu, i m t cái g t u thôi là s cú i xu ng c n cho nà ng m t cái.

i Vu không c i c, l c u, “Ng i n i l c quá m nh, n u c vào c th , s d n n khí huy t t ng m nh, r t d m t m ng.” Nói xong, không mu n ti p t c ch m tr , ra hi u cho M Dung C nh Hòa a Mi Lâm xu ng n c.

M Dung C nh Hòa lúc này m i nh l i nh ng l i c a lang trung ch c u, tâm tr ng b ng ch c tr nên l c lỏng, h n không th không th a nh n câu nói mà cô gái này v a m ng r t ú ng, h n không ch ng c, mà còn iên. Tây Y n v n ch a yên, Nam Vi t c ng ch a n nh, chính c c còn i an th , ch a nói n vi c c th h n không ch u ng n i quân t c , cho dù có ch u ng c c ng không th cho phép h n l i ây nhi u ngày nh v y.

t cô gái xu ng n c, h n ng i l i trên th m á bên c nh nhìn làn n c m d n d n ô m l y c th nà ng. Giây phút buông tay ó, h n r t mu n cú i xu ng hôn nà ng, nh ng l i ch có th vu t nh lên n tru i n i khóe m t.

Khí nóng hòa vào, thanh khí t trong ng i Mi Lâm toát ra càng lúc càng n ng, phát tán ra kh p không trung khi n ng i khác ng t ngày.

M Dung C nh Hòa không yên tâm nhìn nà ng, th y s c m t nà ng v n bình th ng, ch là h i lên vì n c nóng, sau ó m i i v phía M c Dã L c Mai, làm theo s c n d n c a i Vu, tr c tiên v n n i l c làm b ng tan ch y, i cho n khi c th nà ng ta m d n lên r i m i cho xu ng n c, t cách Mi Lâm m t b vai.

Kho ng cách g n nh th , Mi Lâm ng nhiên nhìn th y rõ m n m t tình tr ng c a M c Dã L c Mai. Nàng c g ng tìm ch c m giác nh mu n n tung, ch m ch p a m t nhìn sang phía i di n, xuyên qua làn s ng tr ng ng m nh ng bông hoa t i th m, trong lòng ch t ngh ng i con gái này có th vì h n hi sinh n nh v y, nh t nh là r t yêu h n. Xem ra h n c ng không ph i n ph ng. Ngh n ây, nàng c ng không rõ c c m giác trong lòng lúc này là gì, m ng cho h n, hay là th y l c lỏng, nói chung c ng không ph i th gì ó quá c bi t.

Bên c nh truy n n m t ti ng nói nh , M c Dã L c Mai t nh l i. C th Mi Lâm tr nên ông c ng, s r ng nàng ta không ch u ng n i nh ng d tr ng c a c th mà làm ra chuy n gì ó, cho nên lúc này nàng không dám ng y.

“C nh Hòa!” M c Dã L c Mai không h có ph n ng gì k ch li t, ch nh nh g i tên M Dung C nh Hòa, gi ng nói t v còn r t y u u i, m màng.

Có l là bình th ng quá m nh m , nay nàng ta tr nên y u u i th này khi n cho ng i khác r t th ng xót. ng nói M Dung C nh Hòa, ngay c n Mi Lâm nghe th y gi ng nói c a M c Dã L c Mai c ng không tìm ch c mà au lòng.

“Ta v n ây.” M Dung C nh Hòa tr l i kèm theo s d u dàng mà Mi Lâm ch a t ng c nghe. Sau ó có ti ng ng i xu ng n c, h n m c áo trong l i xu ng ti n g n v phía M c Dã L c Mai, th n s c th n nhiên nhìn nàng, hoàn toàn gi ng nh tr c ây.

“Chi n s sao r i?” B t ng là, i u mà M c Dã L c Mai quan tâm không ph i s c kh e c a mình, mà l i là tình hình chi n s . L n này, Mi Lâm m i th t s khâm ph c v n T ng quân này, t nhiên c m th y, ng tình lúc này không khác gì m t s s nh c.

“Quân ta i th ng.” M Dung C nh Hòa vu t ve mái tóc c a nàng ta, c i nói: “Nàng c yên tâm d ng b nh. i nàng bình ph c, Nam Vi t ã tr thành lãnh th c a i Viêm ta r i.”

M c Dã L c Mai yên tâm h n, hai ng i nói thêm m y câu, còn s xu t hi n c a Mi Lâm l i không h tâm n.

i Vu l i g n, b t u gi i c .

“C nh Hòa, ng i.” M c Dã L c Mai nhìn th y nh ng kim châm trên tay i Vu, cu i cùng c ng c m th y s hã, a tay kéo ch t M Dung C nh Hòa, nh nhàng l c u.

M Dung C nh Hòa nàng ta nứu ch t tay mình, c i d u dàng an i: “ ng s , ta s bên c nh nàng.”

ng s , ta s bên c nh nàg. ng s ...

Câu nói này, h n ch a t ng nói v i nàg. Nhìn nh ng bông hoa r c r trên b , Mi Lâm ngh , ôi m t d ng nh b che l p b i m t làn s ng tr ng.

L c châm trong tay i Vu c h n dùng d l c tu luy n mà thành, là kh c tinh c a c c. H n qu xu ng t m th m ng sau M c Dã L c Mai, bên c nh có t m t b p l a, m t tay n m ch t c m nàg ta khi n nàg ta ng ng cao u, ng th i phóng nhanh nh ng kim trong tay châm vào nh ng l nh li ti màu en trên khuôn m t.

M c Dã L c Mai không có c m giác au n, nh ng v n cau mày, c m giác t h n r t khó ch u.

i Vu rút m y chi c kim nh ra, m i m i kim có m t con trùng nh nh h t g o màu en, khi rút ra ngoài v n còn ng ngu y. i Vu h kim vào b p l a, con trùng màu en ó l p t c tan bi n không l i chút v t tích nào, gi ng nh n c b c h i v y, mà nh ng l nh trên m t M c Dã L c Mai c ng d n d n khép l i, b ng ch c bi n m t, s c m t c ng l p t c h ng hào tr l i, h n n a còn h ng hào h n tr c khi trúng c.

i Vu nói n u dùng máu c a Mi Lâm có th m t l n tr s ch c trùng, nh ng vì trùng c quá nhi u, c th không ph c h i k p s l i nh ng l nh , cho nên ch có th tr t ng con t ng con m t, c n r t nhi u th i gian.

L i nói và quy t nh c a h n ng nhiên không có ai nghi ng .

M Dung C nh Hòa lúc này t ra r t nh n n i, phân tán s chú ý c a M c Dã L c Mai h n không ng ng tìm ch nói chuy n v i nàg. Hai ng i h t ng sát vai k b c trên sa tr ng, l i thân thi t h n ch c n m nay nên có r t nhi u chuy n nói. Nh ng nh ng chuy n này l i không liên quan gì n Mi Lâm, nàg nghe c m t lát li n nh m m t ng . Nàg không mu n th a nh n, nh ng l i không th không th a nh n mình ang ghen, nh ng c ng bi t s ghen tuông này không h có lý. H n ch ng ph i là c a nàg, h n i x t t v i V ng phi c a h n, nói sao thì c ng ch ng n l t nàg b n tâm.

Sau ó, úg lúc nàg ang m m àng ng thì c m th y m t mình nóng ran nh b ánh n ng m t tr i thiêu t, ng ngàng m m t l i nhìn th y ánh m t t c gi n c a M Dung C nh Hòa.

Ch c l i m c vì chuy n c a M c Dã L c Mai r i. Nàg th m ngh , r t mu n c i trên s au kh c a ng i khác, nh ng ng nhiên không dám bi u hi n ra ngoài, vì th th n nhiên né tránh ánh m t ó c a h n, ngáp ng , c m th y gi c ng v n ch a li n quay u ng ti p.

i đi n v i hành ng hoàn toàn đ ng đ ng c a Mi Lâm, M Dung C nh Hòa ph i r t n l c m i có th tìm ch không ti n n làm phi n nàg. Nh ng

h n c ng ch ng có th i gian b c b i lâu, m t b c quân tình c p bách c truy n n khi n h n không th không r i kh i. Lúc quay tr l i, th n s c m t m i, không còn th y kích t c a m t v V ng gia nhàn r i th ng ngày n a.

“Vua Nam Vi t có hai huynh tr n ch y sang c u k t Tây Y n, d n quân bao vây kinh ô Nam Vi t, Thanh Y n b cô l p, ta ph i l p t c lên ng vi n tr .” H n nói v i M c Dã L c Mai, không i nàng ta tr l i, l p t c quay l ng b c vào phòng thay .

V y là i r i sao. Mi Lâm cúi u, sau ó nh ra m t chuy n mà b y lâu nay v n không hi u, li n quay sang nhìn i Vu.

“ i Vu, ng i nói trên ng i chàng có Quân T c ?” Nàng v n nh h i có ph i h n b trúng Quân T c hay không, nh ng l i th y i khái không ph i v y, n u không i Vu tr c ây c ng không nh c n chuy n Quân T c “ i ch ”.

i Vu ang chuyên tâm tr c cho M c Dã L c Mai, nghe xong ch g t u, không nói gì thêm.

“V y có nguy hi m không?” Mi Lâm h i ti p.

“Không sao, khí t c ó b truy n sang lúc hai ng i giao h p, ch có th khi n n i l c trong ng i h n t ng cao ch không nh h ng n tính m ng.” i Vu ôn hòa tr l i, ng khí có ý an i nàng.

Mi Lâm không ng h n l i tr l i tr c ti p nh v y, khi n nàng ng ng tai, c ý l i ánh m t t nhiên tr nên s c bén bên c nh, c n môi không nói gì thêm.

M t lát sau M Dung C nh Hòa thay xong qu n áo i ra. Mi Lâm v n cúi u nghe th y h n cáo bi t M c Dã L c Mai, nghe th y M c Dã L c Mai bi u l s r ng l ng c a b n thân tr c m t cu c chi n quan tr ng nh th này, c ng c m nh n c m t ánh m t chi u v phía mình nh ng không ng c lên nhìn l i, mãi n khi ti ng b c chân ng i ó xa d n m i m m t ra. S m mu n gì c ng ph i i di n c nh t ng này thôi, sao ph i c nứ gi m t ánh nhìn?

Sau khi M Dung C nh Hòa r i kh i, i Vu v n ti p t c giúp M c Dã L c Mai tr c . M c Dã L c Mai và Mi Lâm hai ng i tr c ây ch a t ng ng i cùng m t bàn, gi ây l i b ép ban ngày cùng su i, ban êm cùng phòng, nh ng vì vi c tr c khi n ng i ta r t m t m i, M c Dã L c Mai c ng không còn tinh th n và tâm t làm khó Mi Lâm, Mi Lâm ng nhiên c ng không ch ng gây s , cho nên h n hai ch c ngày qua i u r t bình yên. Ch là Quân T c trong c th Mi Lâm luôn trong giai o n sinh sôi, nên tâm tr ng b c b i c ng t ng lên rõ r t, n u nh không ph i i Vu ngày ngày cho nàng

u ng thu c kh ng ch t c gi n, thì e r ng s m ã không kh ng ch c r i. Cho dù là v y, Mi Lâm v n có th c m nh n c c th mình ang d n khô c n, nh ng vì s có m t c a M c Dã L c Mai nên nàng ch a h lên ti ng h i i Vu.

Có nh ng hôm n a êm th c d y, nàng c ngh ng i mông lung, cái gì không nguy hi m n tính m ng ch , k th c ch là gi u nàng mà thôi. Song nàng càng hi u, cho dù bi t rõ ràng có th nh h ng n tính m ng mình, nàng c ng không có l a ch n nào khác. Ch là, trong lòng càng th y khó ch u mà thôi.

Vi t T n không i cùng M Dung C nh Hòa n Nam Vi t, cho nên ngày nào c ng n h i th m, nói chuy n cùng nàng.

Ngày hôm ó, c trùng trên thân th M c Dã L c Mai c b n ã c thanh tr s ch s , toàn thân không còn th y trùng c n a, nhìn nàng ta nh c thay da i th t v y, h ng hào l ng l y khi n ng i khác không dám nhìn tr c ti p.

i Vu rút nh ng c ng c các huy t v trên ng i Mi Lâm ra, r ch m t ng trong lòng bàn tay nàng h ng l y m t bát máu sau ó cho M c Dã L c Mai u ng. i Vu nói ch có cách này m i có th thanh tr tri t trùng c trong c th nàng ta.

M c Dã L c Mai u ng xong, ch c lát sau b t u nôn th c nôn tháo.

Mi Lâm n m trên gi ng, nghe th y ti ng nh s p nôn ra c ru t gan, tr c m t b ng c m th y xám x t m t màu. Mãi n khi có m t khuôn m t nh nh n xu t hi n tr c m t nàng nh nh nói, nàng m i d n d n tìm l i c c m giác.

“A t , A t , t có kh e không?” Vi t T n nhìn s c m t Mi Lâm tr ng b ch, vô cùng lo l ng h i.

Mi Lâm g ng s c m to m t, ra hi u cho Vi t T n ghé tai l i g n.

“Nghe l i t , không c khóc.” Gi ng nói nàng r t nh ch hai ng i nghe th y.

Nàng không nói thì thôi, v a nói Vi t T n l p t c m t hoe, trong lòng c m th y b t an. C u ta ng c lên th y ánh m t nàng y nghiêm túc, qu th t không dám khóc, d m t ti ng r i ghé tai l i g n.

“N u... T ch nói là n u nh t ch t... dám khóc thì hãy cút i, ng có g p l i t n a.” Mi Lâm v a m i nói ra t “ch t” li n chú ý n Vi t T n, không th không nghiêm kh c e d a. Th y c u ta ã nh n c m i ti p t c: “T mà ch t i, n u không s phi n ph c thì hãy a t n Kinh B c... T i ó tìm m t n i mùa xuân có hoa n , chôn t ó là c r i.”

Vi t T n không nói gì, có n c m t l n theo gò má ch y r i xu ng m t Mi Lâm, nàng coi nh không bi t, v n ch m rãi nói ti p: “ ng dùng quan tài... c chôn không thôi là c.”

“N u nh b gò ép trong quan tài, thà r ng hòa cùng t bùn, vun b i cho hoa xuân, t c ng có th c m giác nh c s i ánh n ng m t tr i...” Câu cu i cùng nàng nói v i gi ng c i ùa, nh ng càng nh v y Vi t T n càng au lòng, không i nàng nói h t, c u ta t nhiên ng d y hét lên: “ ghét nh ng l i này c a t” r i ch y ra ngoài b i.

Bi t ch c c u ta nh t nh i tìm m t n i nào ó khóc, Mi Lâm th dài, c ng không tâm n cái nhìn k qu c c a M c Dã L c Mai, nh nhàng nh m m t l i, n m ch t m t con dao nh mà ban nãy lén lút l y c t trên ng i Vi t T n.

úng l ra, M c Dã L c Mai ã hoàn toàn bình ph c, nàng ta ghét Mi Lâm nh v y áng l ph i l p t c chuy n i m i úng, nh ng nàng ta không h .

êm hôm ó, hai ng i v n ng chung m t phòng.

êm khuya, khi t t c m i ng i u say gi c n ng, MiLâm g ng s c ng i d y, i xu ng d i gi ng, c m dao ti n l i g n M c Dã L c Mai.

“Ta bi t ng i mu n làm gì... Ta thành toàn cho ng i.” Nàng nh gi ng nói v i ng i n m trên gi ng. Nói xong, gi dao lên âm v phía ng i ó.

M t ti ng h , ng i ó hình nh b âm trúng, t nhiên b t d y kh i gi ng, tung m t ch ng vào ng c Mi Lâm.

n khi m i ng i trong ph b ánh th c b i nh ng ti ng kêu th m thi t, lao vào trong phòng thì nhìn th y M c Dã L c Mai toàn thân y máu hôn mê trên gi ng, Mi Lâm n m d i t, trong tay v n n m ch t con dao dính y máu, ã t t th .

Nh n c tin M c Dã L c Mai b âm và Mi Lâm ã ch t là lúc M Dung C nh Hòa ã gi i quy t xong chi n s Nam Vi t, ang tung hoành chi n tr ng Tây Y n, ang chi m th th ng phong.

C m b c th vi t Mi Lâm k sinh h n ý, thích sát M c Dã L c Mai không thành, ng c l i b trúng m t ch ng t vong, M Dung C nh Hòa l t i l t l i b c th bên ng n òn d u r t lâu, hình nh v n không hi u n i dung b c th vi t gì, sau ó bình t nh g i th v vào, òi lòi ng i a th ra ngoài x t . “Lo i tin t c th này c ng dám a n ây, l u l i m ng s ng c a ng i làm chi!” H n nói.

May sao Thanh Y n ng bên c nh ngh cách ng n l i, i n khi c xong n i dung b c th mà M Dung C nh Hòa ném cho, h n c ng b t giác ng n

ng i, u tr ng r ng, không ngh c gì khác. H n ngh chuy n này có v hoang ng, hoang ng n n c c i.

“Vi t T n âu? Sao không th y c u ta n?” c g ng r b c m giác ng ngàng, Thanh Y n h i ng i a th ang s s t qu đ i t.

“M c Dã T ng quân ni m tình Mi Lâm cô n ng t ng c u m ng T ng quân, cho phép Vi t T n làm theo di nguy n a Mi Lâm cô n ng v Kinh B c an táng.” Ng i a th toát m hôi h t l p b p.

Thanh Y n nhìn nét m t không chút bi u tình c a M Dung C nh Hòa, nh t th i c ng không bi t nói gì, ch v y tay ra hi u cho ng i kia lui xu ng.

Hai ng i trong tr ng ng i ng i ng i ng, không ai lên ti ng. Mãi h i lâu, Thanh Y n m i ng p ng ng: “V ng gia có lên ng v kinh?”

M Dung C nh Hòa xoa trán, ánh m t nhìn xu ng b n b trí phòng th c a quân ch, l nh lũng nói: “Nh ngl i ó ng i c ng tin? Ng i có bao gi th y n nhân ó ch ng gây s ch a?” Nói xong l i t p trung nhìn t m b n , ng th i c ng ng m ám ch chuy n này không c n bàn n n a.

Thanh Y n nhìn bóng h n ngày càng l nh lũng in đ i ánh èn, trong lòng t đ ng c m th y có i u gì ó không lành s p x y ra.

D c m c a Thanh Y n ã c ch ng th c.

Vào hôm sau, M Dung C nh Hòa kiên quy t t n công b ng c thành trì biên quan kiên c c a Tây Y n.

Nhìn nam nhân th n s c l nh lũng ng trên t ng thành ch m chú nhìn xu ng, Thanh Y n hi u rõ c n ph i nhanh chóng a h n v Chiêu Kinh, n u không Tây Y n ch c ch n s bi n thành m t vùng bình a.

Suy i ngh l i, cu i cùng h n c ng không th không c u c u M c Dã L c Mai ang đ ng th ng kinh thành. M c Dã L c Mai l y lý do là tình tr ng th ng tích ngày càng nghiêm tr ng, cu i cùng c ng thành công khuyên M Dung C nh Hòa t m th i r i chi n tr ng.

Th nh ng, không ai có th ng c r ng, M Dung C nh Hòa trên ng h i kinh l i t nhiên thay i ph ng h ng, đ n h v ch y v phía Kinh B c. Cu i cùng h n v n tin.

Tháng Hai v , hoa ào thêm h ng, hoa m n tr ng, hoa c i vàng ph kh p t tr i, li u xanh, xanh th m m t màu.

Kinh B c tháng Hai, hoa n kh p n i.

Hai ng i m t ng a l ng th ng s i b c trên nh ng cánh r ng hoa xuân n r , ung dung t t i nh ch n th ngo i b ng lai, có nh ng lúc hai ng i cùng c i ng a, có lúc nam nhân d t ng a cho cô gái n m trên yên, có khi nam nhân cõng cô gái th b , l ng th ng d t ng a theo sau...

Nàng nói nàng thích hoa xuân, h n li n a nàng i xem hoa xuân kh p thiên h .

Khi g p dòng n c su i trong lành, h n b cô gái xu ng ng i bên c nh, sau ó l y ra kh n tay nhúng n c lau s ch nh ng v t b n v ng trên khuôn m t nàng r i choàng thêm cho nàng m t t m áo choàng màu tr ng b c.

“Nàng th nào ngay m t b y ph c h n hoi c ng không có. i vào thành ta s t may cho nàng vài b .” H n ch i tóc cho nàng r i hái m t cành hoa nh màu vàng cài lên mái tóc en dài, d u dàng nói.

R i h n cõng nàng lên, ch m ch m d o t ng b c trên cánh r ng y hoa ng n i, n ng xuân l p lánh m t mầu c r l ng l y giao hòa gi a tr i và t.

“Nàng còn nh không, tr c ây nàng t ng cõng ta, bây gi i thành ta cõng nàng...” D ng l i ôi chút, h n hoài ni m nhìn xa x m, m m c i, “Nàng th p nh , v a kéo v a lôi, qu th t khó ch u l m. âu có c v ng ch c nh ta.” Nói xong, h n nâng nàng lên, c g ng nàng n m tho i mái h n, s làm nàng khó ch u.

V t qua núi, n m t th c ru ng bát ngát nh ng m m xanh m t mà, xa lác ác m y c n nhà l p ló sau cánh r ng b t ngàn b t t n.

H n ch ng trên nh núi nhìn xu ng m t lát, sau ó i d c men theo s n núi.

“Th t ra ta c ng bi t hát.” H n t nhiên lên ti ng: “Có ý ngh a h n bài ào gì ó m n gì ó mà lúc tr c nàng hát nhi u. ta hát cho nàng nghe..

H n ng im m t ch chu n b giây lát, sau ó ng c u h ng lên t ng làn mây tr ng l l ng trong không trung, c t l i.

“R i sông chuy n núi khí phách hi n hách thiên h , th i th b t l i ng a chi n không chùn b c. Ng a không chùn b c nh ng c ng âu còn cách nào khác, Ngu C ... À ph i phui cái mi ng, bài hát linh tinh gì v y!” Ch a hát h t bài, t h n c ng th y b c mình.

H n xoa u cô gái, c i nói: “Yên tâm, ta không ph i Bá V ng, nàng c ng không ph i Ngu C . M i l n u là nàng b ta mà i, ta s không bao gi b r i nàng c .” Câu nói này d ng nh h n t nói cho b n thân mình v y.

Sau ó, h n tr nên tr m l ng.

H n i tìm nh ng mi n t hoa n ngát h ng a nàng n, b t k ngày êm, c i ng a r i l i i b , m t kh c m t giây c ng ch a t ng ngh ng i. M t ngày, hai ng i h trên ng i tìm ng m hoa ào ng s c thì n m t tr n nh . H n công nàng vào m t t i m n. Nh ng ng i ng n c n u b ánh cho tím tái m t mày, s t u m trán.

H n g i th c n, bốn cho nàng nh ng không xong ành g i thêm m t bát cháo.

“Nàng n m t chút...” ng tác bốn cháo c a h n r t g ng g o, nh ng r t d u dàng, d u dàng n m c nh ng ng i v a nãy b h n ánh v n hoài nghi không bi t có ph i h v a b ng i này ánh không.

Cháo c bón lên mi ng cô gái nh ng l i ch y d c theo khoe môi có ph n l loét ó, r i xu ng v t áo tr c ng c. H n v i vàng l y kh n tay ra lau s ch, s c m t có chút bi th ng.

“Không n thì thôi v y, ta c ng không n n a. N i này c ng ch ng có gì ngon, i v n kinh ta s phái ng i làm nh ng món ngon h n cho nàng.” H n vu t mái tóc cô gái, ánh m t chan ch a s nuông chi u, sau ó l i cúi xu ng công nàng lên l ng. “Ta a nàng i mua qu n áo..Nói xong ng th i l y ngân l ng qu ng lên bàn.

D c ng i, b t k th y gì p c bày bán h n l i mua a cho cô gái trên l ng. Tuy r ng cô gái ch a m t l n nh n l y nh ng h n v n kiên trì không chút m t m i.

“Hình nh ta ch a t ng t ng nàng th gì.” H n nghiêng u nói, trong lòng canh cánh. L t tung ký c ki m tìm, cu i cùng c ng ngh ra c m t món nào h n t ng t ng nàng, ngay c n s d u dàng c ng không có.

Sau này, t t c m i th trong thiên h , ch c n có th tìm th y, nàng mu n cái gì h n s cho nàng cái y.

Ng i i ng ai ai c ng lánh xa, ngay c n ng i bán hàng c ng b ch y, không ai th i l i ngân l ng h n c ng không thềm tâm, v a th th v i cô gái trên l ng v a ch m chú nhìn ng m các c a t i m bên ng xem có món nào mà nàng thích hay không. Th nh ng úng lúc s p n ti m y ph c thì có m t nhóm ng i hùng h tay c m g y g c li m dao, hung d lao n, nh n nháo nh ng ti ng m ng ch i kêu khóc.

“Mau mau, chính là h n, mau b t l y h n..

“ ánh ch t h n i... bà con cùng ánh ch t tên iên khùng l y tr m xác ch t này i...”

“Ôi ông tr i i... con gái áng th ng c a ta... khuê n t i nghi p c a ta à.”

Mãi sau khi ánh b t m y ng i, h n m i nghe rõ nh ng l i mà h nói, b t giác s ng s , t nhiên quay ng i l i t cô gái trên l ng xu ng, a tay vén mái tóc che trên trán nàng ra. Ch m chú m t h i, r i không yên tâm h n l i v ch ra ngó nhìn bên trán còn l i.

M Dung C nh Hòa ng n ng i ng ó, s ng s h i lâu m i b t ng phá lên c i, nhìn có v r t vui, nh ng ch ng m y ch c l i u s u r u r , khóc lóc th m thi t khi n cho ám ng i ó ng ngác nhìn nhau, s hã i nghi ng , không ai dám ng n, ngay c t i ng khóc lóc quát tháo ban nãy c ng không còn n a.

Ng ị th v áo xanh luôn th m l ng i theo sau h n l ng l len qua ám ông t i n lên phía tr c, khoác lên mình h n m t t m áo choàng.